

[Kaj Andresen.]

fuldt, om en betænkning snart kunne foreligge, men det kan den højtærede socialminister måske oplyse os om.

Søren Andersen: Det kan ikke nægtes, at det er lettere for kommunerne at administrere vor alders- og invaliderentelovgivning, hvis renten kun er undergivet een årlig regulering. Een årlig regulering måtte derfor være at foretrække, hvis vi var inde i en rolig prisudvikling. Dette har desværre ikke været tilfældet i de senere år, og derfor har man gang på gang været ude for at måtte give de såkaldte eengangstillæg, ja, undertiden er det blevet til to gange tillæg. Når priserne ryger i vejret, som de har gjort det de sidste par år, vil det være en retfærdighedshandling overfor rentemodtagerne, at der reguleres to gange om året, selvom dette kan volde kommunerne et vist besvær. Det er heller ikke så ubehageligt for kommunerne som disse mere uforudsete og mere tilfældige tillæg, der ofte er præget af en vis social konkurrence partierne imellem. Ganske vist må kommunerne jo regne med udsligt enten til stigning eller til fald på denne meget store udgiftspost på budgettet, desværre oftest stigning, og de kan derfor ikke køre med et så stramt budget, som de i deres velbegrundede sparebestræbelser måske kunne tænke sig.

Hvis det regeringsforslag, vi her behandler, bliver vedtaget, kan der reguleres to gange, og der reguleres, hver gang der er et prisudsving på 2 pct. eller mere, men så må man vel også kunne regne med i fremtiden at blive fri for ekstra tillæg og dermed for den uværdige konkurrence, det ofte har ført med sig.

Det er naturligt, at reguleringsbestemmelserne også gælder fradragbeløb for pension, livrente, legat og lommepege for rentemodtagere, der har ophold på alderdomshjem eller andre hjem.

Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til det af den højtærede minister fremsatte lovforslag, men det samme kan jeg ikke sige om det andet lovforslag, vi behandler samtidig hermed, nemlig det af kommunisterne fremsatte lovforslag. Dette forslag bygger på en måneds ekstra rente, ekstra lommepege på alderdomshjemmene og andre hjem, at udbetale pr. 1. november, og derudover en betydelig forhøjelse af grundbeløbene med 30 kr. pr. måned for ægtepar og 20 kr. pr. måned for enlige og en tilsvarende fast forhøjelse af lommepegene. Det betyder vel rundt regnet 100 mill. kr. mere til rentemodtagerne om året eller

måske noget mere, og samtidig er det forslaget hensigt at give rentemodtagerne ubegrænset medicinhjælp.

Det har altid været mit partis opfattelse, at alders- og invaliderenten skulle have nøje forbindelse med vort samfunds stigende eller dalende velstand, og man kan da ikke sige, at det absolut er stigende velstand, vi er besværet med. Tværtimod står vort land i store, endnu ikke overvundne vanskeligheder; de gamle antal i befolkningen vokser, og rentemodtagernes antal vokser procentvis endnu mere. Derfor er der intet som helst grundlag for det af det kommunistiske parti fremsatte lovforslag. Jeg tror også, at de gamle, selvom de har forladt deres arbejdsplads eller deres erhverv, vil kunne forstå, at deres vilkår fremdeles må have den nøjeste forbindelse med erhvervenes afkastningsevne og vort lands samlede økonomi.

Jeg finder også, at det kommunistiske partis ansøgning mod den nye medicinordning er ubegrundet. Den medicinordning betyder jo i virkeligheden for langt de fleste sygekasser en udvidelse af sygekassernes medicinydelse. Ganske vist er der en del sygekasser, der har haft en noget vidtgående medicinordning, som har ført til et efter lægernes mening for stort medicinforbrug, og disse kasser får deres adgang til medicintilskud formindsket. Men det er jo sket fuldkommen efter sagkundskabens råd, råd fra et sagkyndigt udvalg bestående af repræsentanter for Den almindelige danske Lægeforening og for vore selvstyrende, frie sygekasser. Den ordning, som er gældende nu, hviler jo i virkeligheden på lige vilkår. Jeg tror ikke, at rentemodtagerne bør stilles anderledes end andre i denne sag, og derfor skal jeg på mit partis vegne gå imod det kommunistiske forslag, men anbefale det af ministeren stillede forslag.

Thestrup: Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til det af den højtærede arbejds- og socialminister fremsatte forslag. Jeg kan tilslutte mig det af ministeren i fremsættelsestalen anførte og det, ministeren har anført i dag, og henviser til bemærkningerne til lovforslaget.

Det er naturligvis rigtigt, at regulering to gange om året i stedet for een gang vil give noget mere arbejde, men der er dog herved at tage i betragtning, at for de kontorer, der udbetaler alders- og invaliderenten, altså socialkontorerne eller kommunekontorerne landet over, drejer den anden regulering, altså regulering pr. oktober, sig kun om en ren og skær talregulering, medens der sta-